

H. C. Andersen: Den højtærede finansminister kunne tænke sig, at jeg havde en eller anden privatinteresse at pleje. Jeg kan da ikke forstå, hvad det skulle være — ikke i mindste måde. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Privat har jeg ikke sagt). Ja, ja, så interesse for små biografer, det har jeg imidlertid heller ikke. Jeg ser kun på realiteterne.

Det er rigtigt nok, at vi i kommissionen har talt om, at prisen på biografbilletter herhjemme er meget lille set i forhold til priserne andre steder; og der har også været en tid, da jeg meget vel kunne tænke mig, at disse priser skulle forhøjes, men jeg tror, den højtærede finansminister har opdaget, at tiderne økonomisk set er skiftet ikke så helt lidt. I 1947, da vi arbejdede med dette spørgsmål, var der ikke det fjerneste til hinder for, at vi kunne have forhøjet disse priser. Det var biografteatrets gyldne år, det var de år, da man ikke kunne købe en biografbillet, og hvis man ikke var meget heldig, kom man til at bestille mange dage i forvejen, hvis man ville se en film. Nu har forholdene ændret sig, hvilket den højtærede finansminister vil vide, idet f. eks. et enkelt teater, som jeg nævnte i forgårs, som i 1947 gav et nettooverskud på 175 000 kr., året efter gav et nettooverskud på 48 000 kr. og sidste år et nettooverskud på 34 000 kr.; derigennem ser man forskellen.

Når jeg har sagt, at den 15 øres forhøjelse ikke vil gavne, er det, fordi man allerede har foretaget en forhøjelse af billetpriserne i de små teatre. Det har de fået lov til. Jeg nævnte før, at de er steget fra 1 kr. 50 ør til 1 kr. 65 ør, men disse små teatres ledere er i stand til at bevise, at forhøjelsen har bevirket en nedgang i besøget, så at det lille overskud, de før har haft, i dag er blevet til et underskud. Jeg forudser, at hvis der ikke kommer en ændring her og tiderne ikke forandrer sig, vil den højtærede minister få at se, at en del små biografteatre kommer til at lukke; det har vi jo ingen interesse i, og derfor sagde jeg, at det glædede mig, at finansministeren ville overveje det spørgsmål, om man kunne hjælpe disse folk, hvis det viser sig, at nedgangen bliver ved. Til efteråret vil jeg da gerne bede, om den højtærede minister så hurtigt, som det er gørligt, vil fremsætte forslag til en ændring, som kunne betyde en hjælp for disse folk, for vi har ingen interesse i at ødelægge dem.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har ikke sagt — og har jeg sagt det, beklager jeg det i hvert fald —, at det ærede

medlem skulle have private interesser. Jeg er overbevist om, at det heller ikke vil fremgå af det stenografiske referat. Jeg har i hvert fald ikke et øjeblik tænkt på noget sådant, men jeg kunne godt antyde, uden at der deri skulle ligge noget forargeligt, at der var visse politiske interesser, der skulle varetages i denne forbindelse. Det er vel i og for sig ikke noget, som kan opfattes som nedsættende, men derfor kan jeg godt understrege det.

Det, som imidlertid for mig var det afgørende, det var, at biografkommissionen — jeg tror, det er en uge siden, jeg fik biografkommissionens betænkning, og er den ikke afgivet for en måned siden eller sådan noget lignende? — foreslår med det ærede medlem H. C. Andersen som medunderskriver det, som vi nu er ved at vedtage, og når det ærede medlem så står op og siger, at det kan langt fra gavne, tværtimod, så må jeg føle mig en lille smule forundret, når jeg har fulgt det ærede medlems indstilling og regner med at skulle møde meget bifald for at have taget den til efterretning. Nå, vi kan godt se, at der er sket en udvikling, bevares, det afgørende for os, for mig i hvert fald, er blot, at det er et meget betydningsfuldt afgiftsområde, der her er tale om, og jeg er ikke sikker på, at staten til efteråret står i den situation, at vi med nogen som helst flothed kan give afkald på indtægtsområder af nogen væsentlig betydning.

H. C. Andersen: Jeg vil minde den højtærede finansminister om, at biografkommissionen sad i 3 år, altså også i 1947. Det er ganske naturligt, at man dengang meget vel kunne mene, at man kunne foretage en forhøjelse af billetpriserne. Men tiderne skifter, og derfor kan man ikke føle sig bundet til at have nøjagtigt den samme opfattelse nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1725).

Lovforslaget sattes til forhandling.